

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 49/25

Λουξεμβούργο, 10 Απριλίου 2025

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-758/24 | [Alace] και C-759/24 | [Canpelli] ¹

Διεθνής προστασία: κατά τον γενικό εισαγγελέα J. Richard de la Tour, ένα κράτος μέλος δύναται να χαρακτηρίσει τρίτες χώρες ως ασφαλείς χώρες καταγωγής με νομοθετική πράξη, οφείλει δε, προς τον σκοπό του δικαστικού ελέγχου, να γνωστοποιεί τις πηγές πληροφοριών στις οποίες στηρίζεται ο χαρακτηρισμός αυτός

Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το κράτος μέλος δύναται επίσης να χαρακτηρίσει τρίτη χώρα ως ασφαλή χώρα καταγωγής προσδιορίζοντας συγχρόνως περιορισμένες κατηγορίες προσώπων που ενδέχεται να εκτεθούν σε κίνδυνο δίωξης ή σοβαρής βλάβης στη χώρα αυτή

Σύμφωνα με την οδηγία 2013/32 ², τα κράτη μέλη μπορούν να επιταχύνουν την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και να διενεργούν την εξέταση αυτή στα σύνορα, εφόσον πρόκειται για αιτήσεις που υποβάλλονται από υπηκόους χωρών οι οποίες θεωρείται ότι παρέχουν επαρκή προστασία. Οι χώρες αυτές καθορίζονται στην Ιταλία με νομοθετική πράξη του 2024.

Στο πλαίσιο αυτό, δύο υπήκοοι Μπαγκλαντές, οι οποίοι μεταφέρθηκαν σε κέντρο κράτησης στην Αλβανία κατ' εφαρμογήν του πρωτοκόλλου Ιταλίας-Αλβανίας ³, υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας. Οι ιταλικές αρχές εξέτασαν την αίτησή τους στα σύνορα με την ταχεία διαδικασία και την απέρριψαν ως αβάσιμη, με το σκεπτικό ότι η χώρα καταγωγής τους θεωρείται ασφαλής.

Οι αιτούντες προσέβαλαν την ως άνω απορριπτική απόφαση ενώπιον του πρωτοδικείου Ρώμης, το οποίο ζήτησε από το Δικαστήριο διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής και σχετικά με τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τον αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο. Το αιτούν δικαστήριο υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με το προϊσχύσαν καθεστώς, η νομοθετική πράξη του 2024 δεν προσδιορίζει τις πηγές πληροφοριών στις οποίες στηρίχθηκε ο Ιταλός νομοθέτης για να αξιολογήσει αν και κατά πόσον μια χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλής. Επομένως, τόσο ο αιτών διεθνή προστασία όσο και η δικαστική αρχή στερούνται τη δυνατότητα, αντιστοίχως, να αμφισβητήσουν και να ελέγξουν τη νομιμότητα ενός τέτοιου τεκμηρίου περί ασφαλούς χώρας, εξετάζοντας ιδίως την προέλευση, την εγκυρότητα, την αξιοπιστία, τη συνάφεια, τον επίκαιρο χαρακτήρα και την πληρότητα των πηγών αυτών.

Με τις σημερινές προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας Jean Richard de la Tour επιβεβαιώνει ότι ένα **κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίσει μια τρίτη χώρα ως ασφαλή χώρα καταγωγής με νομοθετική πράξη. Εντούτοις, το εθνικό δικαστήριο που καλείται να εξετάσει προσφυγή κατά απόφασης με την οποία απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας πρέπει να γνωρίζει, στο πλαίσιο της εξέτασης της νομιμότητας της νομοθετικής πράξης, τις πηγές πληροφοριών στις οποίες στηρίχθηκε ο χαρακτηρισμός αυτός.** Ειδικότερα, το γεγονός και μόνον ότι μια τρίτη χώρα χαρακτηρίζεται με νομοθετική πράξη ως ασφαλής χώρα καταγωγής δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια να εξαιρείται ο ως άνω χαρακτηρισμός από τον έλεγχο νομιμότητας, διότι άλλως η

οδηγία θα καθίστατο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας. Η νομοθετική πράξη εφαρμόζει το δίκαιο της Ένωσης και πρέπει να διασφαλίζει την τήρηση των ουσιαστικών και διαδικαστικών εγγυήσεων που αναγνωρίζει το δίκαιο της Ένωσης στους αιτούντες διεθνή προστασία.

Αν ο νομοθέτης δεν έχει γνωστοποιήσει τις πηγές πληροφοριών στις οποίες στηρίχθηκε, η αρμόδια δικαστική αρχή δύναται να ελέγξει τη νομιμότητα του χαρακτηρισμού μιας χώρας ως ασφαλούς, συλλέγοντας η ίδια πληροφορίες από τις πηγές που μνημονεύονται στην οδηγία.

Όσον αφορά το αν μια τρίτη χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασφαλής μολονότι δεν είναι ασφαλής για ορισμένες κατηγορίες προσώπων, ο γενικός εισαγγελέας J. Richard de la Tour εκτιμά **ότι η οδηγία δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να αναγνωρίζει μια τρίτη χώρα ως ασφαλή χώρα καταγωγής και, συγχρόνως, να προσδιορίζει περιορισμένες κατηγορίες προσώπων που ενδέχεται να εκτεθούν στη χώρα αυτή σε κίνδυνο δίωξης ή σοβαρής βλάβης**. Τούτο είναι δυνατό μόνον αν, αφενός, η νομική και πολιτική κατάσταση της χώρας προσιδιάζει σε **δημοκρατικό καθεστώς** που διασφαλίζει στον πληθυσμό, εν γένει, διαρκή προστασία έναντι τέτοιων κινδύνων και, αφετέρου, το οικείο κράτος μέλος εξαιρεί ρητώς τις ως άνω κατηγορίες προσώπων όταν εφαρμόζει την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής και το σχετικό τεκμήριο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί μεταγενέστερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎(+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎(+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ Οι ονομασίες που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματικές. Δεν αντιστοιχούν στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² [Οδηγία 2013/32/ΕΕ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας.

³ Το πρωτόκολλο μεταξύ Ιταλίας και Αλβανίας, το οποίο συνήφθη στη Ρώμη στις 6 Νοεμβρίου 2013 και επικυρώθηκε με τον νόμο 14 της 21ης Φεβρουαρίου 2024, προβλέπει την ίδρυση κέντρου κράτησης και επαναπατριsmού στο έδαφος της Αλβανίας, το οποίο όμως θα τελεί υπό ιταλική δικαιοδοσία. Το εν λόγω κέντρο θα χρησιμοποιηθεί για τους αιτούντες διεθνή προστασία και καθιστά δυνατή την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας στα σύνορα, η οποία ισχύει για τους υπηκόους χωρών που θεωρούνται ασφαλείς.